

Præsentation ved opstillingsmøde den 14. juni 2021

Mit navn er Helle Dantoft og jeg er 39 år. Jeg bor i Bolderslev med min kæreste Marco og tilsammen har vi fire børn.

Jeg er uddannet SOSU assistent og socialrådgiver og arbejder til dagligt inden for handicap og psykiatri på Aabenraa kommune. Ind i mellem sidder jeg som censor på SOSU uddannelserne. Jeg er tidligere formand i Høje Kolstrup boldklub, nuværende formand i idrætsforeningen BVU i Bolderslev, samt er jeg formand for den socialdemokratiske partiforening i Tinglev.

Startskuddet til at jeg står her i dag er at jeg i 2018 blev peget på til at sidde med i det politiske §17.4 udvalg hvor hovedopgaven var at komme med et oplæg til en ny integrationspolitik i kommunen.

Vi havde på Høje Kolstrup længe udtrykt store udfordringer i foreningslivet. Især med at finde frivillige der kunne løfte opgaverne med integration og fastholdelse af de unge. Den daværende kultur - og fritidsudvalgsformand lovede i 2017 at gå i dialog med os i foreningerne, men det skete aldrig.

Så at kunne blive hørt og få leveret et budskab om at foreningerne har brug for mere hjælp var vigtigt for mig.

Det var 2 års arbejde i et udvalg, hvor jeg oplevede et konstruktivt samarbejde med holdninger og meninger fra de fleste. Dog var det knap så mange ord der kom ud af især to personer i udvalget. Det var også disse to personer, der efter at have godkendt vores udkast i mødelokalet på rådhuset, der endte med at være med til at forkaste det.

Jeg har en stor retfærdighedssans og jeg vil sige den blev udfordret her. Det er helt modsat af hvordan jeg synes man fører politik, som for mig står for samarbejde og et ansvar der tages alvorligt.

Jeg tænker at man som borger kan sidde tilbage med oplevelsen af ikke at blive hørt ligesom jeg gjorde, men også følelsen af at blive glemt. Politik er komplekst, men vi skal altså lytte til vores borgere, det er trods alt dem vi skal arbejde for.

Som socialrådgiver sidder mine kolleger og jeg dagligt med borgere med komplekse problemstillinger. Vi møder forældrene der ikke har fået hjælpen i rette tid, fordi følte de skulle klare sit handicappede barn selv. Handicappede der ikke har råd til at bo i vores botilbud og at loven ikke rækker til at hjælpe dem. Det er ikke sjældent at vi er nødt til at hjælpe vores egne handicappede borgere i et botilbud uden for kommunen, fordi vi ikke har andre tilbud.

Det er bare ikke godt nok og vi er nødt til at kigge ind i problemerne.

Dagligt møder jeg personale der er styret af målsætninger og resultater. Hvor der ikke er plads til kreativitet og tid til borgeren. En manglende tillid til at personalerne er uddannet og klædt på til opgaven og som bruger alt for meget tid på dokumentation. Vi skal lytte til de fagprofessionelle som er tættest på borgeren og som kender borgerens behov.

Som SOSU assistent husker jeg hvor vigtigt det var for mig at yde mit allerbedste. Det kræver i min optik at man som SOSU hele tiden får opdateret sin viden og har mulighed for efteruddannelse. Ikke mindst skal vi være bedre til at anerkende og vise tillid til at personalet gør alt de kan for den enkelte. Jeg tror på at når personalet har det godt, har vores borgere det godt.

Det jeg i mit oplæg her prøver at sige, er at vi skal være nysgerrige, vi skal lytte og vi skal kæmpe for kerneopgaven, nemlig vores borgere.

Jeg vil arbejde for at den virkelighed jeg ser i mit daglige virke bringes ind i den politiske verden og at der tales højt om udfordringerne.